

“Het boerenerf is groot genoeg om anderhalve meter afstand te houden”

Boeren zijn gewend hun eigen boontjes te doppen. Toch zijn het net gewone mensen die ook af en toe in een dip zitten. De drempel om hulp te zoeken is echter hoog en moet omlaag, vindt agropsycholoog Henk Korterink.

In hun bestaan kampen boeren met veel onzekerheden - ze moeten zich aan veel richtlijnen houden en nu komen de coronamaatregelen daar nog bij. De drempel om hulp te zoeken bij bijvoorbeeld een psycholoog blijkt in de praktijk erg hoog. Die moet omlaag, want het voorkomt veel schade, stelt Henk Korterink (71) uit Staphorst. Hij is al jaren werkzaam als psycholoog, specifiek in de agrarische sector. “Boeren trekken laat aan de bel als er problemen zijn. Vaak veel te laat. Een agrariër doet het zelf en kan het zelf, zo hoor ik vaak. Het is niet een kwestie van falen als je hulp zoekt, het is juist een overwinning en een eerste stap naar een oplossing.”

Boeren en tuinders in nood

Na zijn pensionering ging de Staphorster gewoon door met zijn hulpverlening en boeren en tuinders in nood. Hij werkt bij **Hogenkamp Agrarische Coaching**, maar ook als zelfstandig psycholoog en ook is hij één van de hulpverleners voor het Vertrouwensloket Preventie Landbouwhuisdieren. Boeren kunnen rechtstreeks bellen, maar ook vinden verwijzingen plaats door huisartsen, GGZ en erfbetreders zoals dierenartsen, voerleveranciers en accountants.

Campagne

Elke dag rijdt de Staphorster kriskras door het land om boeren en tuinders te helpen. "Dat kan ook in coronatijd. Het boerenerf en de boerenkeuken zijn groot genoeg om anderhalve meter afstand te houden." Korterink en zijn team bij Hogenkamp Agrarische Coaching willen de komende weken en maanden via de agrarische of de gewone pers een kleine campagne ontketenen om boeren te wijzen op de gespecialiseerde hulpverlening die er voor ze is. "Hoe we dat precies gaan doen, weet ik nog niet, maar we gaan het wel doen, want het is nodig", zegt Korterink. "De drempel moet naar beneden."

Wie kan helpen?

Omdat een agrarisch bedrijf niet zelden een eiland in een groene zee is en hulp van buiten vaak niet de eerste optie is en echt communiceren met elkaar vaak lastig blijkt, gaat het soms van kwaad tot erger op een boerenerf. Het moet anders, maar hoe en wie kan helpen? "Ook agrariërs moeten weten dat het geen schande is om met een psycholoog of andere hulpverlener aan de keukentafel te zitten", zegt Korterink. "Ik hoor vaak: Een boer is geen prater, maar als ik aan tafel zit, blijkt dat de meesten heel goed kunnen uitleggen wat er aan schort."

Het volledige artikel staat in het volgende nummer van *Verbinding* dat eind juni verschijnt. *Verbinding* is een uitgave van CGMV agrariërs en Contact Christen Agrariërs (CCA).